

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010459
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010459.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného ml. H. F. a spol., pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných ml. H. F. a ml. O. F. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/49/2019 z 21.11.2019, na verejnom zasadnutí konanom 11. marca 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných ml. H. F., nar. XX.XX.XXXX v A. a ml. O. F., nar. XX.XX.XXXX v G. z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava V z 21.11.2019, sp. zn. 3T/49/2019 boli obžalovaní ml. H. F. a ml. O. F. uznaní za vinných z prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokusom prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 20 k § 156 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkom základe, že

dňa 06.03.2018 v čase o 17.00 hod. v G. na H. ulici na nástupišti železničnej stanice G.-K. a následne aj na parkovisku pred železničnou stanicou fyzicky napadli poškodeného I. K. tým spôsobom, že po tom, čo poškodený vystúpil z vlaku na nástupište, prišiel k nemu obv. ml. H. F., ktorý ho udrel boxerom do oblasti ľavého líca a následne k poškodenému pristúpil aj obv.ml. O. F., ktorý ho udrel zovretou päsťou do oblasti pravého líca, pričom po tom, ako sa presunul poškodený na parkovisko pred železničnou stanicou, pristúpil k nemu obv. ml. O. F. a nastriekal mu do tváre a očí slzotvorný plyn (kaser), čím obaja obvinení spôsobili poškodenému I. K. zranenie - pomliaždene mäkkých častí tváre, ktoré si vyžiadalo jednorazové ošetrenie bez práceneschopnosti.

Za uvedený prečin boli prvostupňovým súdom odsúdení obaja obžalovaní, a to ml. H. F. a ml. O. F. podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, § 117 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obom obžalovaným výkon trestu podmiennečne odložil a podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. súd im určil skúšobnú dobu 15 mesiacov.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie riadne a včas obaja obžalovaní, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný ml. H. F. v písomných dôvodoch odvolania doručeného Okresnému súdu Bratislava V 21.01.2020 (č.l. 245-246) odôvodneného prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že sa necíti byť vinným a nesúhlasí s uloženým trestom. Dôvodil tým, že od počiatku prípravného konania, ako aj na samotnom hlavnom pojednávaní tvrdil, že je nevinný a skutok nespáchal. Poukázal na to, že poškodený

I. K. a jeho matka, E. P. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní využili svojho práva a odmietli vypovedať. Samotná lekárska správa, ako aj fotodokumentácia, na ktoré súd v odôvodnení rozsudku poukazuje, nepotvrdzujú skutok tak, ako mu je kladený za vinu. Pokiaľ ide o jeho výpoveď z prípravného konania a hlavného pojednávania, táto nevykazuje obsahový rozdiel. V ďalšom popísal priebeh skutku a upriamil pozornosť odvolacieho súdu na nepresné zaznamenanie výpovedí svedkov, ako aj nedôsledné preskúmanie ich tvrdení v prípravnom konaní. Podľa jeho názoru sa okresný súd neriadil zákonnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 10 Tr. por. a nepostupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci. Taktiež je presvedčený, že okresný súd nevenoval rovnakú starostlivosť objasneniu okolností svedčiacich v jeho prospech. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil, alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný ml. O. F. v písomných dôvodoch odvolania z 14.01.2020 (č.l. 241) uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Poukazuje pritom na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by vo svojom celku spoľahlivo preukázali všetky okolnosti žalovaného skutku. Dodal, že poškodený K. je človek, ktorý svojim spôsobom života (aktívny užívateľ drog) zobral jemu a jeho bratovi mamu, ktorá sa následne dostala do väzenia. Vo vzťahu ku kaseru, ktorý mal pri sebe upresnil, že býva na N. XX v G., ktorá budova je známa vysokým výskytom narkomanov a ľudí žijúcich na okraji spoločnosti. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ho v celom rozsahu oslobodil.

K odvolaniam obžalovaných sa prokurátor písomne nevyjadril.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v zmysle ustanovenia § 293 ods. 5 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného ml. H. F. vzhľadom na to, že tento doručenie predvolania na verejné zasadnutie mal vykázané fikciou doručenia v zmysle ustanovenia § 65 ods. 4 Tr. por. dňom 24.02.2020, kedy sa zásielka vrátil s tým, že adresát je neznámy.

V zmysle ustanovenia § 65 ods. 4 Tr. por. sa písomnosť považuje za doručенú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely, uviedol s tým, že adresát je neznámy a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného ml. H. F. predniesla dôvody odvolania v súlade s písomne podaným odvolaním a navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, alternatívne zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného ml. O. F. sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržal písomne vypracovaného odvolania.

Kolízna opatrovníčka obžalovaných a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny sa na verejnom zasadnutí nevyjadrili.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný ml. O. F. sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržal prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolania obžalovaných ml. H. F. a ml. O. F. nie sú dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por.,

najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaní spáchali skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu výtržníctva spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatel'stvá podľa § 20 Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V nadväznosti na odvolacie námietky obžalovaných krajský súd poukazuje najmä na výpoveď obžalovaného ml. O. F. v prípravnom konaní, ktorý priznal, že je pravdou, čo je napísané v uznesení o vznesení obvinenia, pričom podrobne popísal priebeh skutku s tým, že jeho brat ml. H. F. udrel poškodeného I. K. s boxerom, ktorý držal vo svojej ľavej ruke do oblasti tváre, konkrétne pod ľavé oko. Následne po ďalšej výmene názorov predovšetkým s poškodeným I. K., tomuto nastriekal kaserom do očí. Treba uviesť, že pri výsluchu tohto obžalovaného v prípravnom konaní bol prítomný obhajca, sociálna kurátorka, opatrovníčka, ako aj prokurátor okresnej prokuratúry, a preto obhajobné námietky obžalovaného prednesené na hlavnom pojednávaní, že on tak nevypovedal, napísal to len vyšetrovateľ, nie je možné akceptovať v odvolacom konaní, pretože za prítomnosti vyššie spomenutých osôb je nepravdepodobné a až vylúčené, aby boli zaznamenané také okolnosti, o ktorých obžalovaný nevypovedal. Keďže obžalovaný svojou výpoveďou usvedčuje aj svojho brata ml. H. F., nebolo možné akceptovať ním prednášané odvolacie námietky, že skutkový stav nebol dostatočne zistený. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka V. I. z prípravného konania, ktorý uviedol, že videl ako jeden z chlapcov držal v rukách boxer, s ktorým udrel I. K. do tváre a po pribehnutí k nemu videl, že tento krváca. Neskôr druhý obžalovaný pristúpil k poškodenému a s kaserom mu nastriekal do očí. Výpoveď citovaného svedka je podopretá výpoveďou svedkyne D. K., ktorá potvrdila, že jej syna - poškodeného I. K. napadol obžalovaný ml. H. F. úderom do tváre a následne ho napadol i ml. O. F. Z výpovede svedka S. F., otca oboch obžalovaných je zrejmé len to, že syn - obžalovaný ml. O. F. nastriekal poškodenému do tváre kaser.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Krajský súd preto uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj priťažujúce okolnosti, aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd dbal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), pričom prihliadal na zákonom určené podmienky (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Súd v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal na pomer a mieru závažnosti prípadných poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na strane obžalovaných súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, pričom zistil u obžalovaných jednu priťažujúcu okolnosť, že obžalovaní spáchali viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.).

Keďže obžalovaným bolo potrebné ukladať trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a ukladať trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je v danom prípade prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., za ktorý zákon umožňuje ukladať trest od 6 mesiacov do 3 rokov, pričom v prípade mladistvých sa v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zák. trestná sadzba odňatia slobody znižuje na polovicu, čo v danom prípade predstavuje 3 mesiace až jeden a pol roka, avšak pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák.), ktorá pri základnej trestnej sadzbe predstavuje možnosť ukladania trestu od 16 mesiacov až 3 roky a pri mladistvých od 8 mesiacov až 18 mesiacov, možno považovať trest uložený súdom prvého stupňa na dolejšiu hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.